

**דברים בשם הזוכים בטקס הענקת פרסי הצטיינות למעורבות אקדמיה בקהילה
של המועצה להשכלה גבוהה**

רבקה אורה שמערלא, סטודנטית שנה ג' בתכנית אופק, החוג לסיעוד, המרכז האקדמי לב

ירושלים, ל' בניסן תשע"ט, 5.5.2019

מורי ורבותי,

ראשית, מחויבת אני להודות לשם יתברך על שזיכה אותי להתיישב בארץ הקודש ולהשתתף בצרכי העם היהודי בארצו.

ברצוני להסביר לציבור היקר את שורש תשוקתי למעורבות חברתית בקהילה.

נולדתי בצרפת במשפחה חרדית ברוכה בתשעה ילדים שבה התערבות כל אחד בצרכי השני מהווה עד היום יסוד חשוב ביותר בחיי המשפחה. אבי מורי הוא רב הקהילה וביחד עם אמי מורתי הם משמשים לי דוגמא אישית למסירות נפש למען הזולת.

לפני כארבע שנים, בגיל 16, אחרי שסיימתי בגרויות, עליתי לארץ ללא הוריי כדי ללמוד את ערכי התורה והיהדות בסמינר שרה שנירר בירושלים. לאחר מכן החלטתי להישאר בארץ הקודש כדי ללמוד את המקצוע החשוב ביותר בעיני, העשייה הסיעודית. התחלתי ללמוד במרכז האקדמי לב, שפתח בדיוק בשנה הזאת את תכנית אופק ללימודי סיעוד לסטודנטיות חרדיות.

על אף כל הקשיים שעמדו כנגדי - הן בקליטת השפה העברית, הן מבחינת עומס הלימודים והן בהתאקלמות בארץ חדשה עם חברה שונה - מיד רציתי להתנדב בקהילה ולתת את תשומת ליבי לאחרים. בדיעבד אני מבינה שלהתנדבות הייתה תרומה משמעותית לקליטתי המוצלחת בישראל, והיא סייעה לי מאד להתמודד עם האתגרים שחוויתי. היא תרמה לי בלימוד השפה העברית והתרבות הישראלית, בהגברת תחושת המשמעות והשייכות לחברה הישראלית, בחיזוק הביטחון העצמי וכך גם בהצלחה בלימודים.

בשנה א' התחלתי להתנדב במסגרת "לב בקהילה", פרויקט הדגל החברתי של המרכז האקדמי לב, שבו סטודנטיות וסטודנטים מקדמים את שילובם וזכויותיהם של אנשים עם מוגבלות במישור הפרטני, הקהילתי והארצי. הפרויקט מתמקד בעיקר באנשים עם מוגבלות בחברה החרדית, שסובלים משוליות ומהדרה כפולה בחברה הישראלית. במסגרת זו הוקם בשיתוף עם ארגון עזר מציון מרכז זכויות ייחודי לאנשים עם מוגבלות בחברה החרדית בירושלים.

בשנה הראשונה פעלתי במרכז שלווה בקבוצה הכוללת ילדים עם תסמונת דאון וגם ילדים עם אוטיזם. הפעילות היתה מרתקת ועשירה מאד.

בשנת הלימודים השנייה שלי וגם השנה המשכתי להתנדב במסגרת פרויקט "לב בקהילה" בבית חינוך עיוורים בתוכנית "קול הלב" המיועדת לילדות וילדים חרדים עיוורים ולקווי ראייה. אני מלווה את החניכות מביתן לבית חינוך עיוורים ושם אנחנו משתתפות בחוגי מוזיקה, אומנות, כלכלת בית, שחייה וספורט טיפולי. אנחנו, יחד עם כל צוות בית חינוך עיוורים,

מנסות להעניק להן את הכלים, הכישורים והתמיכה הרגשית והחברתית על מנת שישתלבו כשוות בקהילה בתור נערות ונשים עצמאיות, מודעות, חזקות ומנהיגות. וכל יום אנחנו לומדות מהן מה כוחם של נחישות והתמדה, אופטימיות וחינוך.

בהתנדבותי למדתי שביכולתה של כל פעולה של חסד, אף הקטנה והפשוטה ביותר, להשפיע הרבה מעבר למה שהיינו חושבים. אבל לצד ערכי החסד והערבות ההדדית שהם חלק מרכזי בחינוך החרדי שקיבלתי, הפעילות ב"לב בקהילה" חשפה אותי גם למשמעותן של זכויות האדם, הכבוד והשוויון, שמגיעים לכל אדם ואישה עם מוגבלות בזכות ולא בחסד. אנחנו ב"לב בקהילה" מטמיעים בחברה החרדית את שיח זכויות האדם מבלי לוותר על שיח החסד. זה לא תמיד קל, אבל כאן לדעתי טמון פוטנציאל לשינוי חברתי עמוק ומתמשך.

ההתנדבות שלי בקהילה היא בעיני חלק בלתי נפרד מהלימודים ומהמקצוע שלי. ואכן, בשנים האחרונות ניתן לראות מגמה עולמית של הגברת המעורבות וההשפעה של אחים ואחיות בסוגיות של מדיניות בריאות וקידום הזכות לבריאות, במיוחד של קבוצות מוחלשות. תפקיד הסינגור על המטופלים כבר נכלל בקוד האתי של האחים והאחיות בישראל. אולם לצערי, בישראל תפקיד זה עדיין מקבל משמעות צרה למדי. אנו בחוג לסיעוד הרחבנו את משמעות הסינגור כך שיכלול לא רק סינגור על המטופל האינדיבידואלי אלא גם חתירה לשינוי מדיניות לטובת המטופלים.

בתור סטודנטיות לסיעוד עלינו לצאת לקהילה, לנסות ללמוד ולהרגיש את הצרכים, המוגבלויות והקשיים של הקבוצות המוכפפות והמודרות ביותר, כדי לעזור להן בהמשך כמיטב יכולתנו. כל זאת מתוך יחסי גומלין שוויוניים והדדיים ככל האפשר.

הסטודנטיות והסטודנטים שזכו השנה בפרס המל"ג ע"ש שוש ברלינסקי-שיינפלד ז"ל, מייצגים מגוון רחב ועשיר של תחומי עשייה ואפיקי פעילות בקהילות שונות ומגוונות. בשם כל הסטודנטיות והסטודנטים הזוכים, אני רוצה להביע את תודתנו והערכתנו העמוקה לזו"ת-מל"ג: לפרופסור יפה זילברשץ, מתניהו אנגלמן, יעל סימן טוב כהן, יוסי סבג וכל הצוות. תודה מקרב לב לוועדת ההיגוי: לפרופסור דפנה גולן, פרופסור איילת שביט ומיכל מגד, על האמון והתמיכה שנותנים לנו רוח גבית להמשיך בעשייה החברתית בכל הכוח. בזכות החזון של כולכם, התווית הדרך ועבודתכם המסורה והעקבית במשך שנים, מעורבות האקדמיה בקהילה הפכה לחלק אינטגרלי מהעשייה של המוסדות להשכלה גבוהה. תודה גדולה לסגל האקדמי והמנהלי שמוביל ומלווה את הפעילות החברתית בכל אחת מהמכללות והאוניברסיטאות. המסירות והמחויבות שלכם לעניין היא ההשראה שלנו בפעילותנו בקהילה.

תודה רבה.